

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.731 van 8 december 2011
in de zaak A. 192.377/VII-37.361.**

In zake : Erik JANSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Inke Dedecker
kantoor houdend te 3600 Genk
Stoffelsbergstraat 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Stockhouderskasteel
Gerard Davidstraat 46, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
De BVBA KRESPO
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Cornelis
kantoor houdend te 9840 De Pinte
Pont Noord 15A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 april 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 17 februari 2009 waarbij het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 25 september 2008 gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en waarbij aan de BVBA Krespo de milieuvergunning onder voorwaarden wordt verleend om een varkensbedrijf,

gelegen aan de Geenrodestraat 1 B te 3560 Lummen, te veranderen door uitbreiding.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 1 september 2009. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2011.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Geertrui De Groote, die loco advocaat Inke Dedecker verschijnt voor de verzoeker, advocaat Samuel Mens, die loco advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Thomas De Jongh, die loco advocaat Dany Cornelis verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 25 februari 2008 dient de tussenkomende partij een aanvraag in om een varkensbedrijf aan de Geenrodestraat 1 B te Lummen, te veranderen door uitbreiding zodat de totale inrichting omvat :

- een stal met plaatsen voor 1.904 mestvarkens;
- een bovengrondse mazouttank van 5.000 liter;
- een opslag van 3.500 m³ dierlijke mest;
- een grondwaterwinning, met een maximum opgepompt debiet van 12 m³ per dag en 4.200 m³ per jaar (drinkwater voor dieren).

3.2. Samen met een aantal andere buurtbewoners dient de verzoeker op 16 mei 2008 bezwaar in.

3.3. De deputatie van de provincie Limburg weigert de gevraagde uitbreiding bij besluit van 25 september 2008.

3.4. De tussenkomende partij tekent tegen deze weigering beroep aan.

3.5. De afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie adviseert ongunstig. De afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed verleent een gunstig advies. Het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie is gedeeltelijk gunstig.

3.6. Op 17 februari 2009 neemt de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur de thans bestreden beslissing waarbij het beroep van de tussenkommende partij gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 25 september 2008 wordt opgeheven. De gevraagde vergunning wordt verleend, maar het aantal mestvarkens wordt beperkt tot 1.714 in plaats van de gevraagde 1.904.

Deze beslissing houdt onder meer rekening met het feit dat het bedrijf van de tussenkommende partij verbonden is met het ernaast gelegen bedrijf van Patrick Vanderheyden, vader van Kristof Vanderheyden, zaakvoerder van de tussenkommende partij. Dat bedrijf levert biggen aan het bedrijf van de tussenkommende partij. De beslissing stelt vast dat er een milieueffectenrapportageplicht (hierna : MER-plicht) bestaat op basis van de vergunning van Patrick Vanderheyden, zowel wanneer deze wordt samengeteld met een door de tussenkommende partij overgenomen vergunning van klasse 2 voor 833 vleesvarkens, als wanneer zij wordt samengeteld met de huidige vergunningsaanvraag voor, onder meer, 1.904 vleesvarkens. De beslissing overweegt voorts :

"(...) dat het nooit de bedoeling kan geweest zijn van de wetgever vergunningsplichtige bedrijven op te laten splitsen, teneinde de MER-plicht te ontlopen, om alzo de hinder die er van het geheel uitgaat ten aanzien van de omgeving (mens en het milieu) niet te moeten evalueren; dat in de huidige vergunningsaanvraag er geen twijfel bestaat over de intenties van beide aanvragers; dat beide bedrijven een eenheid vormen die kunstmatig is opgesplitst en bijgevolg MER-plicht geldt voor het geheel; dat de stallen van de heer Patrick Vanderheyden en de heer Kristof Vanderheyden, onderdelen van een inrichting vormen met verschillende exploitanten, die enkel voldoende kan beoordeeld worden als dit in een enkele procedure (één vergunningsaanvraag) gebeurt;

Overwegende dat de aanvrager (exploitant) op de Gewestelijke milieuvergunningscommissie van 22 december 2008 heeft verklaard de oorspronkelijke vergunningsaanvraag te willen beperken tot 1.714 vleesvarkens; dat daardoor de vergunningsaanvraag niet valt onder MER-plicht, waardoor de milieuvergunning kan verleend worden voor een totaal van 1.714 vleesvarkens en 3.500 m³ opslag dierlijke mest; dat verhoudingsgewijs het debiet van de aangevraagde grondwaterwinning dient aangepast in functie van het gevraagde aantal dieren; dat dit overeenstemt met een reële waterbehoefte van maximum 3.800 m³/jaar;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de aangepaste gevraagde exploitatie, mits naleving van de gepaste milieuvergunningsvoorwaarden, tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt".

IV. Ontvankelijkheid

4. De tussenkomende partij werpt op dat de verzoeker niet aantoont over een voldoende concreet en actueel belang te beschikken. Zij wijst er op dat hij zich beperkt tot een aantal algemeenheden en zuiver hypothetische stellingen die niet kunnen worden getoetst vermits het bedrijf nog dient te worden gebouwd, dat het bedrijf verenigbaar is met de stedenbouwkundige bestemming van de percelen en dat niets laat vermoeden dat de in de milieuvergunning opgelegde voorwaarden niet zouden worden gerespecteerd. Wat het uitzicht op het ongeschonden landschap betreft, wijst de tussenkomende partij er op dat er in dezelfde straat reeds decennia lang heel wat landbouwbedrijven zijn gevestigd, dat er geen absoluut recht in hoofde van de verzoeker op een ongeschonden uitzicht bestaat en dat deze, gelet op de stedenbouwkundige inkleuring van het perceel, er altijd rekening mee heeft moeten houden dat hierop potentieel een landbouwbedrijf zou kunnen worden gevestigd. De argumenten inzake geur- en verkeershinder zijn van zuiver hypothetische en speculatieve aard en de sectoriële Vlaremvorwaarden bieden, steeds volgens de tussenkomende partij, voldoende garanties opdat er geen abnormale of overmatige hinder zou ontstaan.

Beoordeling

5. De verzoeker woont op ongeveer 150 meter van de vergunde inrichting. Gelet op die beperkte afstand, op de aard en de omvang van de inrichting en op de hinder die deze onvermijdelijk voor hem kan teweegbrengen, beschikt de verzoeker over het rechtens vereiste belang bij zijn annulatieberoep.

Het is uiteraard niet vereist dat er reeds hinder bestaat. Het volstaat dat de exploitatie van de vergunde inrichting de verzoekende partij hinder

kan veroorzaken, zelfs als het bedrijf nog moet worden gebouwd.

De verenigbaarheid van het bedrijf met de stedenbouwkundige bestemming van het gebied waarin het gelegen is heeft geen weerslag op het belang bij het aanvechten van de milieuvergunning.

Dat er in dezelfde straat nog andere landbouwbedrijven gevestigd zijn ontnemt aan de verzoeker evenmin het belang om de milieuvergunning met een annulatieberoep te bestrijden.

Bij de beoordeling van milieuvergunningsaanvragen moet het bestuur nagaan of en hoe de hinder binnen aanvaardbare perken kan blijven en beschikt het, voor zover aan de toepasselijke wettelijke voorwaarden is voldaan, over een discretionaire bevoegdheid die door de annulatierechter slechts marginaal kan worden getoetst. Bij het onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep, komt het de Raad van State dus niet toe na te gaan of de in de milieuvergunning gestelde voorwaarden voldoende garanties inhouden opdat er door de exploitatie geen overmatige hinder zou ontstaan.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunten van de partijen

6. De verzoeker voert als eerste middel de schending aan van de artikelen 4.3.1 en 4.3.2. van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna : milieubeleidsdecreet), en van artikel 2, § 1, en punt 1 e) van bijlage II van het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten

onderworpen aan milieueffectrapportage.

Hij stelt daarbij in essentie dat het bedrijf van de tussenkomende partij een milieutechnische eenheid vormt met het voormelde aangrenzend bedrijf, en dat de beperking van het aantal vleesvarkens tot 1.714 resulteert in een verhouding van $(465 \text{ zeugen}/900) + ((1.280 + 1.714 \text{ vleesvarkens})/3.000) = 1,504666666$, dit is groter dan 1, zodat een MER had moeten worden opgesteld, hetgeen niet is gebeurd.

7. De verwerende partij antwoordt dat de minister van oordeel is dat er te dezen redenen zijn om de tussenkomende partij van de MER-verplichting te ontheffen, nu deze haar vergunningsaanvraag heeft willen beperken tot 1.714 vleesvarkens, zodat het totaal aantal vleesvarkens in de milieutechnische eenheid niet groter is dan 3.000, dat ingevolge de toepasselijke bepalingen het de minister toekwam om te beslissen dat de tussenkomende partij van haar MER-plicht ontheven wordt en dat zij dit ook omstandig heeft gemotiveerd, en dat de minister op volstrekte decretale wijze en volledig binnen zijn discretionaire bevoegdheid bleef door te oordelen dat de tussenkomende partij, nu ze in de aangepaste aanvraag de drempel van 3000 varkens niet langer overschrijdt, kan ontheven worden van haar MER-plicht.

8. De tussenkomende partij werpt op dat een landbouwbedrijf met 1714 mestvarkens als zodanig niet MER-plichtig is, dat het project overduidelijk de door haar gevraagde exploitatie is en dat, aangezien in artikel 4.3.2., § 1, van het milieubeleidsdecreet enkel verwezen wordt naar het begrip "vergunningsplichtige activiteit", dit betrekking moet hebben op een ingedeelde inrichting en niet op een milieutechnische eenheid, die immers als zodanig niet ingedeeld is. In het kader van de MER-toets kan dan ook geen rekening gehouden worden met het al dan niet bestaan van een milieutechnische eenheid. De toetsing of er een milieutechnische eenheid bestaat moet volgens de tussenkomende partij dus enkel gebeuren indien het project op zich MER-plichtig is. Steeds volgens de tussenkomende partij kan er te dezen overigens zelfs geen sprake zijn van een milieutechnische eenheid vermits

het geplande varkensbedrijf perfect onafhankelijk kan functioneren en zal beschikken over alle installaties en infrastructuur voor zijn eigen exploitatie, inclusief voor wat betreft de aanlevering van biggen. Aangezien het bedrijf beschikt over eigen toegangen, eigen voedersilo's en voederinstallaties, eigen verwarmingsinstallaties en aansluitingen op het waternet en evident ook eigen opvangcapaciteit voor mest, is het duidelijk dat het bedrijf als een zelfstandige entiteit zal kunnen functioneren, zelfs indien het nabijgelegen bedrijf om welke reden dan ook zou sluiten. Zelfs indien het geplande bedrijf zou moeten worden beschouwd als een milieutechnische eenheid met het bedrijf van Patrick Vanderheyden, dan wordt de drempel van 3.000 dieren niet overschreden zodat het project volgens de decretale bepalingen terzake perfect kon ontheven worden van de MER-plicht.

9. In de laatste memorie voegt de tussenkomende partij nog toe dat haar bevestiging dat zij het aantal dieren wenste te beperken impliciet moet worden beschouwd als een gemotiveerd verzoek tot afwijking.

Beoordeling

10. Het milieubeleidsdecreet bepaalt onder meer :

"Titel I - Algemene bepalingen.

HOOFDSTUK I. - Inleidende bepalingen.

(...)

Art. 1.1.2. § 1. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, wordt verstaan onder:

(...)

8° milieutechnische eenheid : verschillende inrichtingen en/of activiteiten, met inbegrip van hun exploitatieterrein en de overige onroerende goederen waarmee ze verbonden zijn, die als één geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat ze kunnen berokkenen aan mens of milieu. Een gegeven dat kan wijzen op de aanwezigheid van een milieutechnische eenheid is de onderlinge geografische, materiële of operationele samenhang van inrichtingen en activiteiten, die gepaard gaat met een relatieve afscheiding van het geheel van deze inrichtingen en activiteiten ten opzichte van andere inrichtingen en activiteiten.

Het feit dat verschillende inrichtingen een verschillend eigendomsstatuut hebben, belet niet dat zij een milieutechnische eenheid kunnen vormen.

TITEL IV. - Milieueffect- en veiligheidsrapportage

HOOFDSTUK I. - Definities, procedurele bepalingen, doelstellingen en kenmerken van de milieueffect- en veiligheidsrapportage

Afdeling I. - Definities

Art. 4.1.1. § 1. Tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, wordt verstaan onder:

(...)

5° project :

a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten

(...)

HOOFDSTUK III. - Milieueffectrapportage over projecten

Afdeling I. - Toepassingsgebied

Art. 4.3.1. Voorgenomen projecten worden, alvorens een vergunning kan worden aangevraagd voor de vergunningsplichtige activiteit die het voorwerp uitmaakt van het project, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

Art. 4.3.2. § 1. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de categorieën van projecten aan die worden onderworpen aan de in dit hoofdstuk bedoelde vorm van milieueffectrapportage.

De verplichting tot het uitvoeren van een project-m.e.r. geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 2. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in de bij dit decreet gevoegde bijlage II, de andere dan in § 1 bedoelde categorieën van projecten aan waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de administratie.

Deze mogelijkheid geldt ook indien wegens het verstrijken van de lopende vergunning van het project een nieuwe vergunning moet worden aangevraagd.

§ 3. De Vlaamse regering wijst, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II, aan voor welke veranderingen aan reeds bestaande projecten van de categorieën, bedoeld in §§ 1 en 2, overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld op grond van een beslissing, geval per geval, van de administratie.

§ 4. De Vlaamse regering stelt, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II, de selectiecriteria vast op grond waarvan de administratie geval per geval beslist of voor de in §§ 2 en 3 bedoelde projecten overeenkomstig dit hoofdstuk al dan niet een milieueffectrapport moet worden opgesteld. Deze selectiecriteria moeten toelaten uit te maken of aan een

bepaald project, dan wel aan een verandering daarvan, al dan niet aanzienlijke milieueffecten verbonden kunnen zijn.

Bij een beslissing overeenkomstig §§ 1, 2 of 3 duidt de Vlaamse regering eveneens de administraties, overheidsinstellingen en openbare besturen aan die, overeenkomstig artikel 4.3.4, § 4, een afschrift van de kennisgeving moeten ontvangen.

De selectiecriteria worden minstens om de vijf jaar herzien maar blijven geldig tot ze vervangen zijn door nieuwe. Ze worden meegedeeld aan de Europese Commissie".

Het besluit van de Vlaamse regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage bepaalt onder meer :

"Art. 2. § 1. De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2. § 1, § 2 en § 3 van het decreet een project-MER moet worden opgesteld, zijn vermeld in bijlage I en bijlage II van dit besluit.

§ 2. Voor de categorieën van projecten vervat in bijlage II bij dit besluit kan de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing indienen bij de bevoegde administratie.

§ 3. De bevoegde administratie beslist geval per geval over deze verzoeken tot ontheffing. Ze beslist op basis van de selectiecriteria die zijn vastgesteld in bijlage II van het decreet.

(...)

Bijlage I

De categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1 van het decreet aan de project-m.e.r. worden onderworpen en waarvoor een project-MER moet worden opgesteld.

(...)

21 Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan:

- a) 85.000 plaatsen voor mesthoenders (ander gevogelte dan leg kippen); of
- b) 60 000 plaatsen voor hennen (legkippen); of
- c) 3.000 plaatsen voor mestvarkens (van meer dan 20 kg); of
- d) 900 plaatsen voor zeugen.

(...)

Bijlage II

De categorieën van projecten die overeenkomstig artikel 4.3.2, § 2 en § 3 van het decreet aan de project-m.e.r. worden onderworpen maar waarvoor de initiatiefnemer een gemotiveerd verzoek tot ontheffing kan indienen.

1 LANDBOUW, BOSBOUW EN AQUACULTUUR

(...)

e) Intensieve veeteeltbedrijven :

° Stal met 60.000 tot 85.000 plaatsen voor ander gevogelte dan legkippen of met 40.000 tot 60.000 plaatsen voor legkippen, en geheel of gedeeltelijk gelegen in een ander gebied dan 'agrarisch gebied in de ruime zin'.

° Stal met 2.000 tot 3.000 plaatsen voor varkens andere dan zeugen en geheel of gedeeltelijk gelegen in een ander gebied dan 'agrarisch gebied in de

ruime zin'.

- ° Stal met 2.500 plaatsen of meer voor mestkalveren.
- ° Stal met 1.000 tot 2.500 plaatsen voor mestkalveren en geheel of gedeeltelijk gelegen in een ander gebied dan 'agrarisch gebied in de ruime zin'.
- ° Gemengde inrichting voor gevogelte als de verhouding van het aantal plaatsen voor legkippen t.o.v. de drempel 60.000 + het aantal plaatsen voor ander gevogelte dan legkippen, struisvogels of struisvogelachtigen t.o.v. de drempel /85.000 groter dan 1 is.
- ° Gemengde inrichting voor varkens van meer dan 20 kg als de verhouding van het aantal plaatsen voor zeugen t.o.v. de drempel van 900 + het aantal plaatsen voor varkens andere dan zeugen t.o.v. de drempel van 3.000 groter dan 1 is.
- ° Stal met 1.000 plaatsen of meer voor struisvogels en struisvogelachtigen."

Uit het bestreden besluit blijkt dat er bij het beantwoorden van de vraag of een project MER-plichtig is desgevallend moet uitgegaan worden van de milieutechnische eenheid.

Anders dan de tussenkomenende partij beweert, sluit de verwijzing naar de "vergunningsplichtige activiteit" in de definitie van "project" niet uit dat er voor de verplichting tot milieueffectrapportage moet nagegaan worden of de voorgenomen vergunningsplichtige activiteit geen deel uitmaakt van een milieutechnische eenheid.

Voor de MER-plicht is het project dat men wil realiseren beslissend. Daarom moeten de verschillende tot een project behorende inrichtingen en/of activiteiten als één geheel worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens en milieu.

De milieueffectrapportage heeft tot doel de vergunningverlenende overheid toe te laten de weerslag van het gehele project op de mens en het leefmilieu na te gaan. Het kan niet de bedoeling van de decreetgever geweest zijn het project onder meerdere inrichtingen te laten opsplitsen teneinde de MER-plicht te omzeilen en alzo de hinder die er van het geheel uitgaat ten aanzien van de mens en het milieu niet te moeten rapporteren. Aan de door het decreet nagestreefde doelstelling zou ernstig afbreuk worden

gedaan indien een project door het op te splitsen kon worden onttrokken aan de verplichte beoordeling van de milieueffecten ervan.

Door terzake de MER-plicht uit te gaan van de milieutechnische eenheid wordt geen eenheid van vergunning, maar wel een eenheid van beoordeling beoogd. Bedoeling is dat rekening wordt gehouden met de gezamenlijke milieu-impact van de verschillende inrichtingen. Deze gezamenlijke milieu-impact wordt geëvalueerd in een MER dat bij de milieuvergunningsaanvraag moet worden gevoegd.

In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij laat gelden is het voor de MER-plicht dus wel degelijk relevant of er al dan niet een milieutechnische eenheid bestaat.

De vergunningsaanvraag van de tussenkomende partij betreft het veranderen door uitbreiding van een varkenshouderij naar 1.904 vleesvarkens

Zo bij beperking van de aanvraag tot 1.714 vleesvarkens, het totale aantal plaatsen voor mestvarkens ($1.280 + 1.714$) inderdaad lager is dan de norm opgenomen in punt 21 c) van bijlage I bij voormeld besluit van 10 december 2004, moet toch ook rekening worden gehouden met het bepaalde in punt 1, e) van bijlage II.

Luidens deze bepaling zijn onder meer volgende categorieën van projecten aan de project-MER onderworpen, maar kan de initiatiefnemer daarvoor een gemotiveerd verzoek tot ontheffing indienen :

"gemengde inrichting voor varkens van meer dan 20 kg als de verhouding van het aantal plaatsen voor zeugen t.o.v. de drempel van 900 + het aantal plaatsen voor varkens andere dan zeugen t.o.v. de drempel van 3000 groter dan 1 is".

Aangezien het bedrijf van Patrick Vanderheyden over een vergunning voor 456 zeugen beschikt, geeft dit volgende berekening :

$(456 \text{ zeugen}/900) + (1.280 + 1.714 \text{ vleesvarkens})/3.000 = 0,5066 + 0,998 = 1,5046$
of hoger dan 1.

Op grond van punt 1, e) van bijlage II van het besluit van 10 december 2004 valt de tot 1.714 vleesvarkens beperkte vergunningsaanvraag van de tussenkommende partij dan ook onder de MER-plicht. De vergunningsaanvrager kan een gemotiveerd verzoek tot ontheffing indienen bij de bevoegde administratie, maar dit gemotiveerd verzoek ligt te dezen niet voor.

Het eerste middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur van 17 februari 2009 waarbij het beroep tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Limburg van 25 september 2008, gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en waarbij aan de BVBA Krespo de milieuvergunning onder voorwaarden wordt verleend om een varkensbedrijf, gelegen aan de Geenrodestraat 1 B te 3560 Lummen, te veranderen door uitbreiding.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht december tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin